

Sporočilo za javnost

PRILOGA

Posamezni odzivi podpisnikov

»Situacija je vse težja, resnično iz dneva v dan gasimo premnoge konflikte med učenci, ne glede na količino preventivnih vsebin za zagotavljanje varnega učnega okolja beležimo velik porast nespoštljivega vedenja.«

»Res je težko prenašati nespoštovanje našega dela in dvom v naše strokovne presoje s strani laične javnosti. Moti nas vmešavanje posameznih staršev, ki nam dodatno otežujejo delo z raznoraznimi zahtevami, nam povzročajo dodatno delo, obilo birokracije, namesto da bi se posvečali pedagoškemu delu. Posledično nam zato zmanjkuje moči za uresničevanje izvirnih, ustvarjalnih idej ... Strinjam se z zapisom v odprtem pismu in ga podpiram.«

»Čas je za korenite spremembe v osnovnem šolstvu na vseh področjih!«

»Spoštovani kolegi, odlično ste povzeli alarmantno stanje na področju vzgoje in izobraževanja. Dejstvo je, da smo kranjskemu primeru vsi zelo blizu. Vzgoja in/ali izobraževanje? Pišemo in udejanjamo interne akte (vzgojno delovanje naj bi formalizirali skozi Vzgojni načrt, Pravila šolskega reda, Hišni red ...), pišemo in pripravljamo prilagoditve, ki nam jih na mize nosijo starši (le-tem pa jih, pogosto proti plačilu, pišejo strokovnjaki in "strokovnjaki"), pa ne gre za odločbe. Šolo dobesedno zapuščajo razum in razumniki: učitelji odhajajo, obolevajo za krajša in daljša obdobja, novega kadra ni. Tisti, ki vztrajajo, so svetla točka predanosti pedagoškemu poklicu, dokler ... še teh ne odnesejo prekomerne obremenitve, evidence delovnega časa, stebri, uradni zaznamki, poročila in dodatki k poročilom, stalen občutek, da nekaj ni dovolj dobro, da ni dosežena 2088-urna letna kvota. Kje so časi, ko je bilo med vsemi prijavljenimi kandidati mogoče narediti pozitivno selekcijo, prijavljenim kandidatom pa se je bilo vredno izkazati z raznolikimi strokovnimi referencami? Bom končala, vsak zapis namreč razpre novo bolečino slovenske šole, šolskega sistema, družbe in vrednot.«

»Le s skupnimi prizadevanji in opozarjanjem na alarmantno stanje v šolah bomo uspeli preprečiti katastrofo, ki se bo zgodila v šolah brez učinkovitega ukrepanja.«

»Spoštovani kolegice in kolegi, odlično, strnjeno povzete ključne stiske, ki naše šolnike, šolstvo in družbo vodijo v smer apatije in/ali agresije. Porastu obojega smo priča vsak dan. Hvala za iniciativo, ku jo v celoti podpiram!«

»Naš trud vzgojnega dela na šoli pa še dodatno razvrednoti šolska inšpekcija skupaj z upravno inšpekcijo, ker ne poznajo pedagoškega vzgojnega dela in si tudi šolsko zakonodajo razlagajo na njim razumljiv birokratski način. Tako smo prisiljeni, da na šolah najemamo odvetnike, da se lahko ubranimo njihovim nesmisлом. To nam jemlje dodatni čas, energijo in povzroča stroške.«

»Podpišem zgoraj navedeno ter dodajam, da kljub vse večjemu izgorevanju in pomanjkanju kadra, želijo v že sedaj prepolne urnike, vrvati še dodatne predmete in obremenitve ... Se zdi kot namerno prilivanje olja na ogenj ...«

»In še vse hujše bo, se bojim.«

»V kolikor bo obveljal predlog, da je izhodiščni plačilni razred svet. delavca pod učiteljem in izvajalcem DSP (kateremu s pripravo poročila zagotovimo ure za delo) bodo počasi svetovalne službe prazne in bo vsakršna dodatna pomoč supervizij in raznih terapevtskih pristopov popolnoma odveč.

Za svoje duševno zdravje sem sposoben poskrbeti sam, država pa mi naj ob razumevanju težavnosti dela zagotovi za to »kvalitetno preživljanje prostega časa« ustrezne pogoje plačila.«

»Soglašam z zapisanim besedilom in kot učiteljica z dolgoletnim stažem dajem podporo odprtemu pismu. Hvala v imenu UČITELJEV.«

»Učiteljskega poklica ne bodo rešile višje plače, temveč ponovno vzpostavljanje varnega in zdravega delovnega okolja ter povrnitev zaupanja v strokovnost in pozabljene vrednote, spoštovanje učiteljev.«

»Nemoč na področjih, za katere smo odgovorni - to nas izčrpava.«

»Glavni problem šolstva niso plače, na kar ves čas opozarja SVIZ. Na probleme v šolstvu že mnogo let opozarjamo učitelji, a nas nihče ne sliši. Vodilo za oblikovanje sprememb bi moralo biti: Šola je prostor, kjer veljajo šolska pravila in kjer se učenci učijo.«

»Kot se počasi, a nezadržno in načrtno razgrajuje javno zdravstvo, je sedaj na vrsti še javno izobraževanje oz. šolstvo. V elitnih zasebnih šolah z jasno določenimi pravili, šolninami, ukrepi ob nespoštovanju pravil, do takih problemov ne bo prihajalo. Sedanji kapitalistični in neoliberalni družbeni sistem je tudi naravnano tako, da proizvaja patološke narcise, egoiste in prekomerne potrošnike, ki niso sposobni več razmišljati s svojo glavo in ločiti kaj je prav in kaj ne. Učitelji pa smo kolateralna škoda, za katero ni mar nikomur. Zelo prikladno je usmerjati, izkoriščati in manipulirati z neizobraženimi oz. slabo izobraženimi, s socialnimi omrežji, igrkami in pametnimi telefoni zasvojenimi, nezainteresiranimi, melanholičnimi, depresivnimi, brezvestnimi ipd. Ljudmi, ker le-ti so točno to in so taki, kot je sedanji sistem to predvidel v preteklosti. Upam, da se pokaže luč na koncu tunela, drugače vsi drvimo s pospešeno hitrostjo v neznano oz. najbrž tudi v propad vsega, kar nam je bilo nekoč že izborjeno in dano, kjer smo vzgajali, poučevali kvalitetno in tako vzgajali številne generacije pozitivnih, pametnih, izobraženih ... ljudi.«

»Tako kot je bilo napisano ... šola je prostor, kjer veljajo šolska pravila, je prostor pedagoške stroke. Pravila so napisana z razlogom in v skrbi ter želji po zdravih medosebnih odnosih. Pravil v šoli nimamo zato, da škodijo. In vendar - kako je mogoče, da so pravila in naše odločitve prevečkrat na preizkušnji in presoji staršev ter ostale laične javnost, ko pride pri učencu do težav, konfliktov, neuspeha itd.?«

»Naš šolski sistem je krepko zabredel v krizo, za katero menim, da jo lahko rešimo le s temeljito prenovo celotnega šolskega sistema - ne samo na učno vsebinskem (izobraževalnem), temveč tudi in predvsem na vzgojnem področju.«

»Popolnoma se strinjam z zapisanim, saj se sama zadnji dve leti srečujem z nemogočimi situacijami, ko ne najdem več vzgojne rešitve. Na drugi strani pa so starši, ki zavračajo vse informacije o otroku in njihovih dejanjih, trdijo, da se učitelji lažemo ... Hkrati pa s svojim negativnim mnenjem o učiteljih podpirajo dejanja svojih otrok in rušijo avtoriteto učiteljem.«

»Vse povedano in zadnji vlak za spremembe odhaja...«

»Pomanjkanje kliničnih psihologov, kadra, morda tudi preveč integracije brez podpore, številna nadomeščanja, ki polnijo 3. steber, ločitve v družinah, tuje govoreči otroci, tekmovalnost, popolnost zaradi medijev, prehiter tempo in neprestan nadzor (kanali v eAsistentu, Oblak, maili), birokracija, čakanje na odločbe, nižan normativ le za romske otroke ... Nobene olajšave učiteljem, ki imajo več tujcev ali otrok z DSP.«

»Sem učiteljica z več kot 15 let delovnih izkušenj in pri delu danes mi višja plača nič ne pomaga. Zmanjšani normativ, večja odgovornost staršev pri sami vzgoji, odgovornost staršev za zdravstvena in drugačna stanja svojih otrok in večja kompetentnost učiteljev ... To so zadeve, ki so vredne več ko le sam dvig plač. Obožujem delo z otroki, a izzivi, ki me vedno znova pričakajo v učilnici (pa sem za inkluzijo otrok, vendar naj starši že enkrat takoj povedo, kakšne težave ima otrok), mi delo precej otežujejo. Hvala za tole možnost in za zapis odprtega pisma!«

»Podpiram trditev, da "da učiteljskega poklica ne bodo rešile le višje plače", vendar pa so tudi te "ustrezna podpora na delovnem mestu". Želela bi si, da se nehamo opravičevati za ustrežnejše vrednotenje našega dela in časa. Kot nekdanja prekarna delavka se zelo dobro zavedam pomena socialnih pravic in ustreznega plačila za delovno mesto, ki združuje kopico vlog in dnevno terja veliko več ur, kot to predvideva ZDR-1. Nadalje, trdim tudi, da je "zavzemanje za telesno in mentalno zdravo družbo [...] prioriteta nas vseh", torej celotne družbe, in nikakor ne samo tistih, ki delamo z otroki in mladostniki.«

»Ob vsem zgoraj navedenem bi pozval k odstopu g. Branimirja Štruklja, predsednika sindikata SVIZ. Ob 30-letnem predsedovanju sindikata bi bilo nerazumljivo sklepati, da za omenjeno stanje ni vsaj delno odgovoren.«

»Z vsem napisanim se popolnoma strinjam. Trenutne razmere v šolstvu zahtevajo takojšen odziv pristojnih institucij, ki nudijo šolam podporo.«

»Svojega že zelo načetega zdravja resnično ne želim več zapravljati v sistemu, ki ne sliši tistega, ki ima prav, dela dobro in pošteno, temveč aplavdira goljufiji, polovičarstvu, nestrokovnosti, izmikanju odgovornosti, začeni od zgoraj ... Učitelji smo izgoreli, tisti, stari 55 in več let, bi nujno morali delati za krajši delovni čas ali svojo obveznost ustrezno dopolniti z delom, ki ni vezano na intenziven učni proces, pri čemer seveda ne mislim podaljšanega bivanja, ki sodi med izredno izčrpajoče področje. S spremembami delovno pravne zakonodaje je treba začeti zdaj! 65 let star učitelj v OŠ nima kaj početi! Enostavno ne zmore tempa, ki ga kvalitetno delo in kopica nepotrebne birokracije, kamor v prvi vrsti sodi EDČ, od njega zahteva ...«

»Predvsem je zaskrbljujoče, da zaradi pomanjkanja ustreznega kadra že dandanes naše otroke poučujejo osebe, ki za to niso primerne, pa jih ravnatelj kljub neustreznosti zadržijo v šolah, saj druge opcije nimajo. Poučevanje bi moralo biti privilegij res dobrih in strokovnih ljudi, čutečih in razumevajočih, takšnih, ki radi delajo z otroci, ne pa da pogosto poučujejo ljudje, ki tega ne bi smeli početi. Tudi sama sem mama in hkrati učiteljica in me skrbi prihodnost naših otrok, ki jih poučujejo popolnoma neustrezni učitelji, tako strokovno kot tudi

po človeški plati. Nezadovoljstvo staršev je pogosto zelo utemeljeno in jih pogosto v njihovih pripombah in nerganjih podpiram! Zatiskanje oči pred to hudo problematiko je s strani države zaskrbljujoče in sprašujem se, ali vodilnim ni mar za prihodnost naše družbe. Otroci so namreč prihodnost naše države.«

»Poleg zgoraj omenjenega, se mi zdi potrebno nagovoriti tudi številčnost učencev v nekaterih razredih in hkrati majhnost učilnic. Če bi imeli v razredu največ 20 učencev, bi veliko lažje čas posvetili vsakemu od njih, kar bi vodilo v manj konfliktov znotraj razreda in s starši ter posledično manjše izgorevanje učiteljev.«

»Tudi v vrtcih in drugih vzgojno-izobraževalnih ustanovah, zavodih smo deležni enakih težav. Vključite še nas, ker tudi mi opravljamo delo, ki je že zdavnaj preseгло naše strokovne okvirje.«

»Odlično zapisano! V državi imamo le še šole s prilagojenim programom ... vsak oddelek ima po nekaj otrok z DSP, IDPP, ISP, statusom, takimi in drugačnimi motnjami, da ne govorim o nerešeni romski problematiki, ki nikogar na MZŠ ne zanima preveč! Sprašujem se, kdaj sem uspela s študijem pridobiti še poklic psihologinje, specialne in socialne pedagoginje, defektologinje, družinske terapevtke ... Vse to mi je namreč sistem naložil, ne da bi mi omogočil dokvalifikacijo, še manj, da bi ustrezno ovrednotil moje delo! In po vsem tem se drznejo učiteljem do minute natančno šteti oz. ne upoštevati njegovega dodatnega dela za neke stebre, evidenco delovnega časa ...«